

19.december - "Er der mon nogen, der tror på nisser?"

Nissen fik gemt flere ting inden han langt om længe fandt en god soveplads oppe på et gammelt skab. Her kunne han nemt overskue hele huset, når de kom hjem igen – senere ville han indrette sig oppe på loftet, det er nemlig der nisserne hører til.

Der gik et par timer – så hørte nissen en nøgle blive sat i døren – og de to store børn kom hjem. Nissen lyttede spændt! Hvornår opdagede de at han havde lavet nissestreger?

De to store børn fik hurtigt skik på køkkenet, opvasken blev sat i maskinen.

"Hov! " råbte den store pige, hvis navn var Lise " hvem har puttet en sko ind i opvaskemaskinen?"

" Det er garanteret lille Emil!" svarede den store dreng, som hed Hans.

Lise satte skoen ud i entreen, hvor den hørte til.

Hans tog havregrynene og rosinpakken, de skulle på plads i skabet.

Men hov! Der hvor pakkerne havde deres plads, lå der lige pludselig en sofapude!

"Det må være mor, der laver julesjov med os!" Lise grinede, " men hvis hun tror, hun kan narre os, må hun tro om igen!"

Nissen sad oppe på skabet og grinede godt i skægget,

"ja! Bare vent børn!" tænkte han, "der kommer mere julesjov!"

Døren gik op – nu kom de voksne og lillebror Emil hjem.

Lillebror Emil ville se en tegnefilm – men hvor var fjernbetjeningen?

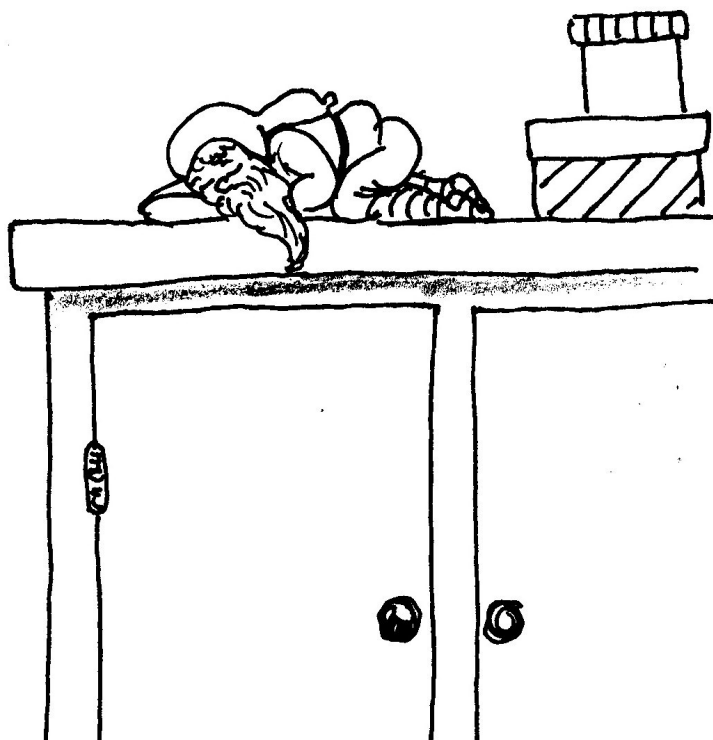
Hele familien gik i gang med at lede – men den var og blev væk!

Først da familien skulle i gang med at lave aftensmad, fandt de den i en gryde ude i køkkenskab.

"Hvem i alverden har lagt den der?" alle kiggede mistænksomt på hinanden –

og alle råbte "Det er ikke mig!" – lillebror Emil grinede, " det er da nissen, der har været på spil!"

**Kunne I godt huske at Nissen havde lagt fjernbetjeningen i gryden? Har I gode forslag til hvor Nissen kan gemme andre ting?**



20. december - "Er der mon nogen, der tror på nisser?"

Tidligt om morgenen næste dag før familien var stået op, ja så var nissen på spil igen. Ude i køkkenet kom han salt i sukkeret, hældte havregryn over æblerne og væltede alle stolene.

Nu ringede vækkeuret og huset vågnede op – der var kø ved badeværelset, og snart skulle de alle ha` morgenmad!  
"Hvem i al verden har lavet alt det rod?"

Lise og Hans gjorde store øjne, "det er ikke mig!", sagde de i munden på hinanden.

"Hvem er det så?" –

"Det er da nissen!" råbte lille Emil.

"Der findes altså ikke nisser!" sagde Hans grinende, "det er da mor, der laver sjov med os!"

Mor rystede på hovedet, "Nej det er ikke mig!"

"Nej! Det er nissen!" blev lille Emil stædigt ved med at sige.

Da de ikke kunne finde ud af hvem, der lavede drillerierne, satte de sig omkring bordet, tændte kalenderlyset og begyndte at spise morgenmad.

Men så spruttede de alle sammen!

"Føj for pokker! Havregrynene smager ikke godt! Hvem har kommet salt i sukkeret?"  
de kiggede anklagende på hinanden.

"Det er nissen!" råbte lille Emil, " jeg vidste, at der fandtes nisser!"

Hurtigt fik de spist deres morgenmad, altså ikke havregrynene! Men i stedet boller med smør, og så var det afsted til dagens gøremål, arbejde, skole og børnehave.

**Sikke en fræk nisse! Har I også oplevet at have en nisse på besøg? Hvad lavede den af drillerier?**



21.december - "Er der mon nogen, der tror på nisser?"

Da alle var ude af huset, tog nissen lidt morgenmad, men han rørte ikke sukkeret!

Mæt og tilfreds satte han sig ind i stuen – hvad kunne han nu finde på af nisseløjer???

Før menneskene her i huset kom til at tro på nisser – skulle han jo ikke forvente at få risengrød og nisseøl – og han savnede det så meget.

"Jeg kunne jo flytte lidt rundt på møblerne! Og vende lænestolene på hovedet!" tænkte han, og som tænkt så gjort! Han måtte godt nok bruge lidt nissetrylleri, for møblerne var alt for tunge til en lille nisse.

Da han havde rodet stuen godt til – så var det børnenes værelser, der skulle have en rode tur.

Han hældte alt legetøjet ud i deres senge og gemte noget af deres tøj!

I de voksnes rum, åbnede han vinduerne og hældte havregryn i deres seng.

Da alt var rodet godt og grundigt til – var det tid til en lille nisselur oppe på skabet og så vente på de alle kom hjem igen.

Nissen vågnede med et spjæt, da han hørte høje råb!

"Vi har haft uventede gæster! – alt er ikke, som det plejer! Hvem har været på spil?"

"Det er da nissen!" råbte lille Emil, " og han holder ikke op, før han får risengrød og nisseøl!"

"Der findes altså ikke nisser!" Hans så opgivende på lille Emil, her har været tyveknægte!"

Men der manglede ingenting – kun en god gang oprydning!

"Vi må hellere se efter i resten af huset!"

Og nu blev det hele mere og mere mystisk – alt legetøjet lå spredt ud over gulvet, vinduer der stod åbne og havregryn i sengene.

"Der kan I bare se! Det er nissen, der har været på spil!"

lille Emil hoppede af bare iver, "han vil have risengrød og nisseøl!"

**Tror I at Emil får overbevist de andre om at der findes Nisser? Hvad mon Nissen nu finder på?**



22.december - "Er der mon nogen, der tror på nisser?"

Hele familien havde nu fået juleferie, så der skulle bages småkager og gøres klar til juleaften. Juletræet skulle hentes og pyntes – de sidste indkøb skulle klares, så alle have vældig travlt.

Nissen fulgte med i alt hvad familien lavede – men desværre, det så ikke ud til, der blev kogt risengrød til ham og nisseøl var der heller ikke.

"Jeg må gøre noget!" tænkte han, "men hvad?" Se det var et godt spørgsmål!

Så kom han i tanke om den sorte dims, der lavede billeder og lyd –

"jeg trykker da bare på en af knapperne! Så her bliver lidt larm" tænkte nissen, og som tænkt så gjort.

Hele familien var ude i køkkenet, da fjernsynet gik i gang – de kiggede målløse på hinanden – hvem havde tændt det? De var alle samlet her i køkkenet.

"Det er da nissen!" råbte lille Emil.

Lise rystede på hovedet, "der findes ikke nisser lille Emil!" hun gik ind og slukkede for fjernsynet.

Men aldrig så snart hun var tilbage i køkkenet og småkagerne, tændte nissen det igen!

De fik alle et chok og hoppede en halv meter op i luften.

"Det er nissen! Kan I ikke forstå det?" råbte lille Emil.

Men de grinede bare ad ham – "Der findes altså ikke nisser lille Emil! – det må være snevejrets skyld!"

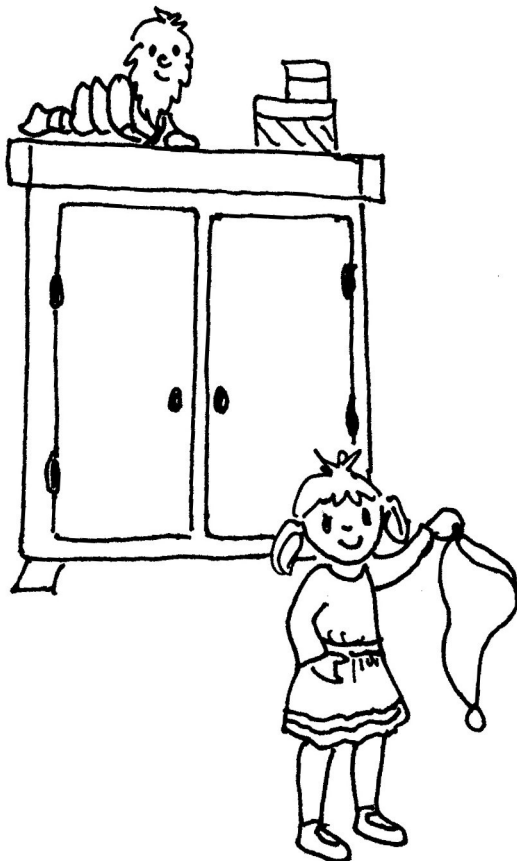
Lise skyndte sig ind i stuen for at slukke det tossede apparat – nissen var hoppet op på skabet, men han havde tabt sin røde hue!

Lise fandt huen og tog den med ud i køkkenet,

"Se hvad jeg fandt inde i stuen!" hun holdt huen frem, så de alle kunne se den!

"Det er nissens!" råbte lille Emil.

**Nu må de da snart tro på nisser, hvad kan Nissen gøre for at overbevise familien?**



23.december - "Er der mon nogen, der tror på nisser?"

Lise havde lagt nissehuen på bordet og i løbet af natten – hentede nissen sin elskede hue – for hvad er en nisse uden sin røde hue?

Næste morgen da de alle kom ned i køkkenet – var huen væk!

"Hvem har flyttet den lille røde hue?" spurgte Lise.

Men der var ingen der svarede "Det har jeg!"

De satte sig alle ned ved morgenbordet for at spise, men så gik fjernsynet i gang!

"Det er nissen!" råbte lille Emil

Hans skyndte sig ind i stuen for at slukke – men nissen havde skyndt sig så meget, at han havde tabt sin ene træsko. Hans samlede den lille træsko op, så forundret på den og skyndte sig ud i køkkenet til de andre!

"Se hvad jeg fandt inde i stuen!"

"Det er nissens!" råbte lille Emil, "der kan I bare se, der findes nisser!"

"Jeg tror lille Emil har ret!" smilede mor,

"så må vi heller få kogt noget risengrød og købt noget nisseøl – så vi kan få julefred her i huset.

"Det var de godt nok længe om", tænkte nissen. "Min mave trænger sådan til risengrød og nisseøl!"

Da grøden var færdig, blev den hældt op i et grødfad, en stor klat smør blev lagt lige i midten og grøden blev drysset med kanel og sukker – et krus blev fyldt med nisseøl.

Det hele blev båret op på loftet sammen med nissens træsko.

Nu blev der fred i huset – ikke flere nissedrillerier.

Nissen spiste al grøden, drak kruset med nisseøl og tog sig en lille lur!

Nede fra køkkenet kunne han høre lille Emil synge:

"Vi har en nisse, vi har en nisse! Så nu er det blevet rigtig jul, for vi har en nisse!"

**Hvorfor mon nisser er så glade for risengrød? Hvad er jeres liv ret?**



24.december - "Er der mon nogen, der tror på nisser?"

Juleaftens morgen – hele familien sad rundt om morgenbordet – kalenderlyset var næsten brændt ned – i stuen stod træet pyntet og under det lå gaverne og ventede på at blive åbnet og give glæde.

"Skal vi ikke inviterer nissen med til juleaften?" spurgte lille Emil.

"Det var en rigtig god ide! Lille Emil!" svarede mor smilende,

" så nu koger jeg lidt risengrød og laver en invitation til nissen, så kan Hans stille det op på loftet, og så må vi se, om nissen kommer!"

Da grøden var færdig, gik Hans op med både grød, øl og invitationen – han stillede det hele på loftgulvet.

Nede i køkkenet var der travlhed – stegen skulle i ovnen, de små kartofler skulle brunes, rødkål og kartofler koges – og sovsen den måtte man jo ikke glemme! Jo der var nok at lave!  
Alle glædede sig!

På slaget 17 ringede det på døren – udenfor stod bedsteforældrene belæsses med gaver.

"Vi har en nisse!" råbte lille Emil.

"Hvor er I heldig! Rigtige levende nisser ser man jo ikke så tit!"  
bedstefar smilede og gav lille Emil et stort julekram.

"Vi har inviteret ham med til juleaften" sagde Hans og Lise i munden på hinanden.

Kl. 18 sad alle omkring det julepyntede bord, der var også sat en tallerken frem til nissen!

Mon han ville dukke op?

Det gjorde han! " Rigtig glædelig jul alle sammen!" råbte han på vej ned af trappen.

Da tallerkener var tomme og maverne fulde, blev der taget af bordet og dansen om det smukt pyntede juletræ kunne begynde

"Nu er det jul igen, og nu er det jul igen!" og dansen gik i lystigt trav!

Nissen smilede som en glad lille julegris – endelig havde han fundet en familie, der troede på nisser!

Rigtig glædelig jul.

Det lyder som en dejlig juleaften og hvor var det heldigt, at der var en familie der troede på nisser 😊

Hvad kan I godt lide at lave mens I venter på at danse om juletræ og pakke gaver op?

